

DRECEERA

CEC
III

BUTLLETÍ DE
LA COLLA
EXCURSIONISTA CASSANENCA
APARTAT DE CORREUS 74
17244 CASSÀ DE LA SELVA

GENER 1993 — ANY XIV — 3a Època — Núm. 32

PETITS I GRANS AMB EL PESSEBRE

— CAMPAMENT SOCIAL
A LA VALL DE CARDÓS

— FESTA LITERÀRIA 92

— AMB BICICLETA PEL
PIRINEU CENTRAL

— TRAVESSADA 92
QUART-LLAMBILLES

BAIXADOR

10 d'abril de 1969. Vesprada a la parada d'Esclet, amb tota la rogalia expectant, neguitosa i incrèdula. Buida anímicament pel pas inexorable de les coses que van cap al forat sense retorn. L'endemà a can Gurí o a can Frigola, posem per cas, farien tard a taula perquè el xiulet de les 12 hauria deixat de sonar per primer cop des d'una pila d'anys. I amb aquell ressecament del dol, que cal empassar-se quan la gola amb prou feines deixa, de mica en mica ens vam acostumar a l'absència del Carrilet. Mentre, dia a dia el seu record se'ns ha fet més idíl·lic i serè, i la seva pèrdua menys dolorosa.

El rascle del temps sempre treballa amb persistència tosuda i ens preserva les imatges més plaents del nostre passat, mentre va arraconant a les golfes de la memòria, condemnades a la pols i a l'oblit, totes les contrarietats de la vida. Així ens hem conformat i consolats dels fets inevitables, de les pèrdues estimades, dels buits aclaparadors. Després, els anys cremats ens van obligant a treure la pols de les andròmines, a ressuscitar imatges, a imaginar de puntes dolçaines del passat: brigades de via i obres, revisors i guardabarreres, burgesos i tapers, fonts i berenades, camins i carboneres, l'avi del carro, oratges càlids per la Festa i nevades per Nadal, l'estiu a Canadell, la Mare de Déu d'agost a S'Agaró...; i el tren petit de Sant Feliu de Guíxols, que ha retornat el darrer any amb l'exposició del seu Centenari, talment com ho feia aquell familiar volgut i proper cada dia d'ençà del seu darrer viatge: el somiàvem viu unes hores fins que la realitat i el dia ens obrien tristos els ulls.

Amb aquest agredolç que ens acompanya l'experiència del viure, anem tirant amb més o menys fortuna i dedicació. Mentre passem, ens reconeixem hereus i deutors alhora d'un patrimoni que les manasses del nostre usdefruit deterioren injustament. (On anem sempre tan carregats i de pressa? I què hi ha de tant malbaratament que ningú no ens el facturarà? I si el nostre fos un viatge col·lectiu, on el Cap de l'Estació Termini i tot un exèrcit de guardaagulles organitzessin sense parar milions de traçats de vies mortes, per aparcar tots els convois de l'univers que no han sabut arribar enlloc?)

Dels nostres avis ens arribà el Carrilet que els pares no van saber entomar. Aquests, però, en van preservar la majoria d'instal·lacions que s'aguanten amb la dignitat que vesteix el sentir-se útil. I hi havia també una via que podria servir de passeig, d'esbarjo generós. Fa uns mesos, quan els camps groguejaven amb les espigues del cap cot oscil·lant, prenent tots els perfums secs d'aquella atmosfera càlida d'estiu, a mitja tarda, amb el declinar del sol, imaginava dues bicicletes abocades al marge de la riera, prop de canyissars a banda i banda del camí planer assenyalat amb els pals senzills del telègraf, (igualmente decrepits i mig engolits pels temps de la rendibilitat immediata). Volia veure-hi el camí que va servir de via ple de mainada tornant de la berenada. M'hagués agradat sentir-hi els timbres d'aquelles bicicletes allargant les darreres hores, elegants i vives, els

ÍNDEX

	<i>Plana</i>
La columna d'en Joan	2
Editorial	3
Bloc de Notes	4 i 5
Activitats realitzades	6
Opinió	7
Festa literària	8
Secció infantil	9 a 11
Secció jove	12 a 15
Campament Social -Tavascan-	16 i 17
BTT pel Pirineu Central	18
XV Travessada de les Gavarres	20

EDITA

DRECERA

Colla Excursionista Cassanenca

Carrer dels Dolors, 12

Apartat de Correus 74

17244 CASSÀ DE LA SELVA

Telèfon 46 36 25

GENER 1993 - Any XIV - 3a Època - Núm. 32

EXEMPLAR GRATUÏT PER ALS SOCIS

IMPRIMEIX

DUCFORM, S.A.

Dipòsit Legal GE-957/83

clarobscurs de les tardes de juliol. Hores d'hortos i corrioles que grinyolen, de fressa a les cases i als carrers, d'orenetes enfollides pel vol frenètic i perfecte. Les millors hores del tren.

Però la via ja no hi era... No hi és, i el que queda del seu traçat ni tan sols ofereix garanties de conduir-nos enlloc.

* * * *

Aquest passat mes de juliol, el President Pujol va inaugurar la portada d'aigües del Pasteral a la Costa Brava i, segons van comentar diverses autoritats, el seu cost de 3.500 milions hauria estat molt superior si no s'hagués pogut utilitzar l'antic traçat del Carrilet amb els seus ponts. Hi havia la fotografia de la inauguració al diari de l'endemà, amb totes les autoritats radiants de satisfacció. La canonada ha estat viable, la via no.

(Potser algun dia, quan tots els trens aturats a les andanes solitàries del pensament o en els estels perduts de la imaginació decideixin arrencar de nou movent aquelles bies poderoses que d'infants ens captivaven, un xiulet esquinçarà la nit glaçada i blanca d'un Nadal i a Esclet els llençols es recolliran de nou pigats de carbonet.)

JOAN PINSACH

DE nou un altre número del butlletí DRECERA. Aquesta vegada, però, amb un cert retard. Hem trencat el compromís de sortir cada mig any, que manteníem des del desembre del 1989. L'últim número el vàreu rebre el Nadal-91. El motiu rau en la dificultat que representa aplegar un grapat d'escrits, fotografies i anuncis per a una data determinada, i donar-li forma.

Aquest butlletí, com una activitat més de "la Colla", exigeix l'esforç d'unes persones responsables per fer-lo sortir. Les activitats de l'entitat al llarg de l'any es toquen, i les persones per dur-les a terme són les mateixes i no gaires. Potser som massa ambiciosos? Potser volem abastar massa àmbits diversificats? Potser hauríem de reduir l'oferta d'activitats? Aquests són els interrogants que ens fem quan ens sentim esgotats, cansats. Però no sabem quines bandejar, perquè el conjunt de socis de l'entitat també és molt heterogeni quant a les seves motivacions i interessos de lleure i cultura. I així, seguim tirant sense eliminar res, de moment.

Aquest número us ofereix el repàs de les activitats de l'entitat al llarg de tot un any, d'aquest any tan especial com ha estat el "92", que per a "la Colla" ha comportat alguns canvis. En primer lloc, el de l'enfoc donat a la Festa Literària (com es pot comprovar en l'article que hi fa referència), decisió presa arran de la celebració de la XXV edició. En segon lloc, el canvi ha estat assumit per primera vegada per una dona. I la darrera novetat, la ferma decisió de la Junta Directiva de buscar un local social en condicions de confortabilitat dignes, mereixedores per a l'entitat, malgrat que suposi una inversió econòmica respectable. Ja fa massa temps que estem reclamant a les autoritats municipals uns locals socials per a les entitats, sense cap fruit. S'havia fet l'intent d'estructurar un "hotel d'entitats", facilitant-los per la nostra part informació sobre el seu funcionament.

Tenim l'esperança que aquest esforç econòmic revertirà en més activitat, més dinamisme, més ambient social.

Des d'aquí convidem tots els socis i simpatitzants de l'entitat a passar pel local. És el local de tots. En els propers dies l'anirem estructurant perquè sigui el més acollidor possible, perquè cadascú hi trobi allò que busca, perquè s'hi pugui fer petar la xerrada, perquè se suggereixin idees noves, perquè s'hi pugui anar a llegir, perquè s'hi facin projectes,... I perquè les noves generacions vagin preparant el futur de "la Colla".

Ànim i endavant.

DOLORS RUBIROLA i SITJAS

Bloc de Notes

REUNIO GENERAL ORDINARIA DE SOCIS.—

El passat 5 d'octubre es va celebrar l'assemblea anual de socis de "La Colla". Es va fer un repàs a les activitats realitzades durant el passat curs i es va fer el balanç econòmic de la temporada. Com ja és costum, en aquest punt vam estar discutint la gran despesa que suposa per a l'entitat la celebració de la Festa Literària.

L'altre punt de l'ordre del dia destacable va ser la renovació de la Junta Directiva. En Quim Bosch va presentar la dimissió com a president i aquest càrrec va quedar a disposició de qui el volgués acceptar. De la vintena de persones que érem a l'assemblea no va sortir ningú disposat a acceptar el càrrec, i per no deixar la qüestió sense solució el va entomar la Dolors Rubirola, manifestant que si hi havia algú disposat a acceptar-lo que ho fes, perquè l'assumia gairebé per obligació. El mateix va manifestar la tresorera actual, que en no trobar substitut va renovar el càrrec. I no es va trobar ningú que volgués ser vice-president. De totes maneres, malgrat la dificultat de trobar persones per acceptar els càrrecs de responsabilitat, va entrar gent nova a la junta com a vocals, i actualment a les reunions ens trobem entre deu i dotze persones, que ja dona gust.

La Junta ha quedat constituïda així:

President: Dolors Rubirola

Vice-president: — — —

Tresorer: Ció Pol

Secretari: Carles Malagrida

Vocals: Jaume Abel, Josep M. Bosch, Carles Busquets, Quim Carreras, Xevi Domingo, Pilar Fontàs, Eloi Madrià, Mònica Plana, Guillem Serra, Ester Vilà.

QUOTES.— A l'Assemblea es va aprovar l'augment de quotes proposat per la Junta. Aquestes queden així per l'any 1993:

Adults: 2.000 ptes./anuals.

Juvenils: 1.500 ptes./anuals (nascuts els anys 1976-77-78-79).

Infantils: 1.000 ptes./anuals (nascuts a partir de 1980).

Enguany per fer el pagament de la quota, els qui teniu domiciliació bancària rebreu un rebut de l'entitat bancària i no l'habitual rebut de color blau. Més endavant rebreu el carnet de soci de "La Colla" corresponent a aquest pagament.

TARGES FEEC.— La tarja de la FEEC (Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya) és una llicència esportiva que representa per l'associat l'obtenció dels avantatges següents:

—Adquisició d'una pòlissa d'assegurança que cobreix a bastament el risc de les activitats de muntanya a tot el món, segons les condicions de la pòlissa.

—Recepció trimestral, a domicili, de la revista de la federació VÈRTEX.

—Utilització dels refugis de la F.E.E.C. i els de les altres federacions membres de la F.E.M. (*) amb tarifa especial.

—Utilització dels refugis dels països de tot el món membres de l'UIAA (Unió Internacional d'Associacions d'Alpinisme) en les condicions pactades en el conveni de reciprocitat (*).

—Dret de participació a les activitats esportives oficials de la F.E.E.C. i a les de les F.E.M. (*), així com a les intersocials de les entitats que les formen.

—Descomptes especials a les botigues especialitzades en articles de muntanya.

—Utilització del cremallera de Núria amb tarifa reduïda, en viatges d'anada i tornada.

—Utilització de les instal·lacions per a l'esquí de Núria i la Molina amb tarifa reduïda.

—Utilització del funicular de Sant Joan, a Montserrat, amb tarifa reduïda.

—Reducció en els viatges d'anada i tornada en ferrocarril (llevat dels dies blancs) segons la tarifa temporal de la RENFE núm. 8 (*).

—Lliure accés al Cercle de Gredos (finca particular) (*).

—Utilització del telefèric de Fuente Dé (Pics d'Europa) amb tarifa reduïda (*).

—Utilització del Servei d'Informació de Muntanya (apartat 330 de Sabadell) segons l'acord establert.

—Assistència de l'equip de Socors de Muntanya de la Generalitat de Catalunya.

(*) Cal presentar el rebut anual de la F.E.M.

La pòlissa d'assegurança cobreix els accidents ocorreguts en la pràctica d'activitats pròpies de la FEEC, com per exemple:

—Travessies, senderisme, acampades, etc.

—Escalada, alta muntanya, descens d'engorjats, espeleologia.

—Esquí en les diferents modalitats.

—Bicicleta de muntanya (només en l'aspecte no competitiu).

—La participació, com a amateur, en competicions, carreres, ral·lis i marxes regulades.

—Mossegada d'animals, picada d'insectes, caiguda d'un llamp.

—Les conseqüències produïdes per factors climatològics: insolacions, congelacions, etc. i el mal de muntanya.

Queden exclosos els accidents ocorreguts en qualsevol activitat professional, així com l'escalada o descens d'edificis, ponts i construccions d'obra o metàl·liques, llevat quan sigui en llocs d'entrenament i rocòdroms especialment adequats per aquestes pràctiques.

Aquest any han canviat de companyia asseguradora, que serà Commercial Union, i també ha augmentat molt el preu que és aquest:

Adults: 5.800 ptes.

Juvenils: 5.500 ptes.

Infantils: 4.400 ptes.

"La Colla" recomana a aquells socis que practiquen al-

gun dels esports abans esmentats, que es treguin aquesta llicència.

Qui desitgi tenir aquesta tarja haurà d'abonar l'import en el moment de demanar-la al local social i la hi serà lliurada immediatament.

LOCAL SOCIAL.— A partir d'aquest mes de gener "La Colla" disposa d'un nou local social. Està situat al carrer dels Dolors, núm. 12, on havia estat l'antic celler de Can Galà. Els motius per buscar un nou local per a l'entitat en règim de lloguer són diversos:

—Ser un local amb unes condicions mínimes de benestar (els qui havíeu passat per l'anterior ja sabeu en quin estat es trobava).

—Poder-se reunir a gust en un espai on l'ambient sigui agradable.

—Intentar tenir el local obert cada dia al vespre, per informació, inscripcions, consulta,... de les diverses activitats, i del material disponible.

—El nombre de 570 socis ja és considerable i requereix un servei administratiu cada vegada més complexe.

—Dinamitzar l'entitat, amb trobades dels diversos grups, potenciar una biblioteca de muntanya, constituir noves seccions,...

—Els desafortunats intents amb l'Ajuntament de la Vila per aconseguir locals socials per a les entitats.

Esperem que tots en siguem beneficiaris d'aquest nou espai i que ens serveixi per estar més en contacte tots els socis.

També disposem de telèfon amb contestador automàtic; el núm. 46 36 25.

HORARI DEL LOCAL.— En principi el local romandrà obert de dilluns a divendres, d'1/4 de 7 a les 8 del vespre i està atès per la Pilar Fontàs.

MATERIAL PER AL NOU LOCAL.— Per a l'acondicionament del nou local ens manca algun tipus de material, com pot ser: prestatges per a llibres, una taula

gran per a reunions, cadires,... Si algú té alguna d'aquestes coses i s'ho vol treure de casa, seria bo que ens ho comuniqués per si ens interessa.

COMITÈ CATALÀ DE REFUGIS.— Cal considerar com a baixa provisional, als efectes de pernociació, el REFUGI MANELIC de COMA DE VACA (Ripollès), situat en la confluència de la Coma del Freser amb la Coma de Vaca.

SERVEI GEOLÒGIC DE CATALUNYA.— Aquest servei està fent un estudi sobre el risc d'allaus al Pirineu de Catalunya. Per col·laborar-hi ens ha tramès unes fitxes de localització i observació de les allaus que estan a disposició de tots els socis. Per a informació sobre el risc d'allaus, es pot trucar al telèfon del Servei Geològic de Catalunya: (93) 442 98 04.

XXVII FESTA LITERÀRIA. 24 D'ABRIL DEL 1993.— **CONVOCATÒRIA DEL VI PREMI CERCAMÓN.**— **CONCURS LITERARI PER A AUTORS ENTRE 15 i 18 ANYS.**— Les obres que aspirin al VI premi CERCAMÓN consistiran en una narració (o conjunt de narracions), de tema lliure, inèdites, escrites en català i d'una extensió entre 15 i 30 folis.

Els autors hauran de tenir una edat compresa entre els 15 i 18 anys, i ésser residents arreu de les terres de parla catalana.

S'estableixen les següents dotacions en premis:

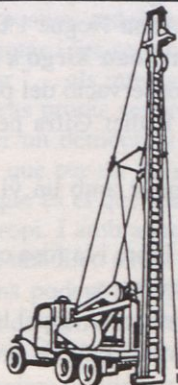
—Primer premi de 100.000 PTA dotat per l'Ajuntament de Cassà de la Selva.

—Dos accèssits de 25.000 PTA dotats per l'entitat.

No podran participar treballs guardonats en altres concursos.

L'obra guardonada serà publicada íntegrament a les planes del diari EL PUNT de Girona.

Les obres hauran d'ésser trameses per quintuplicat abans del dia 28 de febrer del 1993 a: Colla Excursionista Cassanenca - Ap. Correus, 74 - Cassà de la Selva.

Can Sacot - Veïnat d'Esclet, 1
Telèfon 46 04 11
CASSÀ DE LA SEVA (Girona)

ACTIVITATS REALITZADES DURANT L'ANY 1992

FESTA DE SANT VICENÇ

26 de gener de 1992.— Festa de Sant Vicenç al veïnat d'Esclat amb molta assistència de públic.

ESQUÍ

En els mesos de gener, febrer i març s'han fet onze sortides en autocar a les pistes d'esquí de Formigueres i La Molina.

BTT

8 de març de 1992.— Excursió amb bicicleta de muntanya a Collsacabra. 8 participants.

5 d'abril del 1992.— Excursió amb bicicleta de muntanya a la Vall del Llémena

21 de juny del 1992.— Sortida de Festa Major per la rodalia de Cassà. Esmorzar a la Pineda Fosca. 60 participants.

12 d'octubre.— Sortida de Cassà a Castell d'Aro seguint el traçat de la via del carrilet. Esmorzar a l'ermita del Reimei. 20 participants.

22 de novembre del 1992.— Excursió des de Sta. Coloma a Arbúcies i Sta. Fe del Montseny. 7 participants.

XIV MARXA DE PRIMAVERA

10 de maig del 1992.— Sortida i arribada al passeig. Recorregut: puig de les Miloques, plaça del Suro, clot dels Cierers, mas Gorg, cal Xai, Casa Blanca, Cassà. 100 participants.

XV TRAVESSADA A LES GAVARRES

25 d'octubre de 1992.— Sortida i arribada a l'església de Quart. Recorregut: Quart, Erols, Llambilles, Serra dels Bufars, Mas Montalt, el Castellar de la Selva, Quart. 140 participants.

EXPOSICIÓ DE BOLETS

7 i 8 de novembre del 1992.— Concurs-exposició de bolets a "l'Estació". Els 32 participants van fer possible que la sala quedés plena d'una magnífica varietat de bolets —96 espècies— i que la gran concurrència de públic assistent pogués discutir sobre el que estava veient. Els premis van ser per a Joan Pujolar, pel bolet comestible més gros; Joan Rabassedas, per la màxima varietat —75 espècies—; Francesc Abel, pel bolet més gros; i Núria i Meritxell Massa, pel bolet més rar.

SECCIÓ INFANTIL

13, 14, 15 i 16 d'abril del 1992.— Colònies a can Caballé d'Estanyol. Nens i nenes de 8 a 13 anys.

Campaments d'estiu al Molí de l'Olivet de Maçanet de Cabrenys:

1r torn.- Del 25 de juliol al 3 d'agost: 30 nois i noies d'11 a 13 anys.

2n torn.- Del 3 al 9 d'agost: 20 nens i nenes de 7 a 10 anys.

14 de novembre de 1992.— Xocolatada i projecció de les diapositives dels campaments d'estiu.

SECCIÓ JOVE

8 i 9 de febrer del 1992.— Sortida a Montserrat.

27 i 28 de juny del 1992.— Sortida al Pallars: excursió als Encantats i ràfting per la Noguera Pallaresa.

21 i 22 de novembre del 1992.— Excursió al Puigscalme.

CAMPAMENT SOCIAL

De l'11 al 15 d'agost del 1992 a Tavascan —Vall de Cardós— al Pallars Sobirà. 22 participants.

EXCURSIONS

29 de novembre del 1992.— Excursió al Montnegre (Alta Garrotxa) pel Comanegra, Coll de les Falgueres i Pla de la Muga. 12 excursionistes.

13 de desembre del 1992.— Excursió per portar el pessebre al cim de Rocacorba. 22 excursionistes.

PROJECCIONS ÀUDIO-VISUALS

17 de gener del 1992.— Àudio-visual de la travessada amb esquís de Verbier a Zermatt, a càrrec de Josep M. Bosch, Carles Busquets i Rosa de la Cueva.

21 de febrer de 1992.— Àudio-visual de l'expedició gironina al Momil Sar (Karakorum).

20 de març del 1992.— Àudio-visual 8000 per l'alpinista Carles Vallès.

27 de març del 1992.— Àudio-visual de l'expedició gironina al Makalú.

XXVI FESTA LITERÀRIA

20 d'abril del 1992.— Actuació de caramelles a la plaça Petita per la Colla dels Tranquils.

23 d'abril del 1992.— Teatre pel grup Undàrius.

25 d'abril del 1992.— XXVI Festa Literària celebrada a la sala municipal d'exposicions de "l'Estació". Recital de poesia catalana a càrrec de Núria Candela; repartiment dels premis: **Cercamón**, per a joves entre 15 i 18 anys, atorgat a Eva Romo de Llagostera; **Manuel Tolosà i Surroca**, per a nens i nenes en edat escolar, atorgats a: Josep Mias i Rabionet —Premi Viola, 9-10 anys—, Ingrid Reyné i Ferrando —Premi Clavell, 11-12 anys—, i Anna Nogué i Casas —Premi Rosa, 13-14 anys—; **II Premi Joan Xirgo** a la millor tasca realitzada per a la defensa i conservació del patrimoni de les Gavarres a Marta Darder i Esther Gifra pel treball "Les Masies de les Gavarres".

La XXVI Festa Literària concloué amb un vi d'honor per als assistents.

26 d'abril del 1992.— Diada del llibre i la rosa celebrada a la plaça de la Coma. Audició de sardanes.

7, 8 i 9 de maig del 1992.— Projecció de la pel·lícula "El retorn dels mosqueters" per als participants als premis infantils de narració.

ENTRE LA CRÍTICA I LA COMPRESIÓ

Amic Carles, amics de la Colla,

No és la meua intenció contestar-vos fil per randa la carta publicada al Llum i Guia del mes de juliol. Tenia ja preparada la resposta, que es va publicar a la mateixa revista del mes d'agost, quan després d'alguns comentaris amb amics comuns, he cregut convenient aprofitar el DRECE-RA i contestar-te/vos, per partida doble, a tu i als "companys de la Junta".

Et podria dir, i aprofundir aquesta asseveració, que en escriure la primera no pretenia examinar ningú amb lupa, sinó tot el contrari; ho feia deixant les ulleres sobre la calaixera. Els fets són tan evidents que un miop els veu a un quilòmetre de distància. Per tant, de filar prim res de res. Però això no és marginal.

Si és obvi que la situació política ha canviat en setze anys, és igualment cert que entitats com "la Colla", única a Cassà de la Selva, que defensava la Marxa de la Llibertat; organitzava classes de català quan això era un delictes; despertava inquietuds culturals amb unes xerrades vigilades pels tricorns de servei; predisposava els convilatans a l'estima i la defensa de la terra caminant-la, vivint-la, plorant-la; defensava la cultura catalana adherint-se a totes les iniciatives que tinguessin aquesta finalitat, etc., no és menys cert que, avui, i precisament perquè ens omplim la boca amb el "... tenim unes autoritats lliurement escollides i a les quals pots demanar comptes de la seva actuació..." es diu que tots els altres ja podem dormir a la palla vivint de "memòries col·lectives passades". Ho repeteixo: es diu, es viu un ja tenim qui defensa els interessos comuns i podem estar tranquils. Aquesta és la postura presa per molts, però sortosament no la de tots.

I aquest relaxament, que es viu a la majoria de les entitats que en altre temps havien estat capdavanteres en la defensa d'inquietuds comunes, també es viu a la majoria dels estaments oficials. Poltrones de les quals s'han apropiat polítics de professió que s'han funcionaritzat fent-ne la seva manera de viure, perdent trempera i vocació: l'Ajuntament de Cassà de la Selva no n'és una excepció.

I és aquí quan hom "la Colla", les colles d'arreu, han de tornar a ser el que eren, i que no haurien d'haver deixat de ser mai: la consciència crítica d'un poble que no es vol adormir. I és des d'aquesta perspectiva que enfocava la meua carta-denúncia del Llum i Guia del passat mes de juny.

Un altre punt. En Joan Xirgo va aprendre molt ràpidament la postura a defensar enfront d'una actitud democràtica. Acceptar i fer-se seu el que decideix una majoria no és anteposar "... els interessos del partit al qual militava, fins i tot els seus propis sentiments personals". És actuar com ho ha de fer un demòcrata convençut: compartir el vot de la majoria, que per ser-ho no vol dir que sigui el més encertat però sí que és el que menys vegades va errat, i defensar-lo com a propi. I amb aquesta manera de fer va donar, moltes vegades, una lliçó a més d'un: a mi mateix.

No ens podem ensopir pensant en el que s'ha fet, sinó que hem de tornar a treure el tremp denunciant el que es fa mal fet i el que falta per fer.

No podem servir a qui ostenta el poder, sigui del color

que sigui, amb qui sempre s'ha de prendre una actitud crítica, i a la vegada a qui espera i necessita d'altri per a la seva subsistència: les extraccions de la Pineda d'en Rata, de l'Era de la Llaca, el desviament de la N-II, la proliferació de camps de golf, l'abocament incontrolat de deixalles, la cultura catalana, la subsistència de les entitats populars, la injustícia social etc., amb qui sempre s'ha de ser bel·ligerant i comprensiu.

No podem anar fent la gara-gara a uns i altres.

Les actituds preses pels estaments oficials obliguen a les entitats cíviqes, a "la Colla", a una redefinició, a una nova presa de postura per no caure en la vulgaritat i en el conformisme. O potser això és el que penseu que s'escau i/o es busca?

Sincerament,

JOAN MAYMÍ

UN RELLEU GENERACIONAL O LA MORT ANUNCIADA DE LA COLLA

Ja fa moltes tardors que una sèrie de persones ens trobem un dia de setembre per parlar de "la Colla". Es tracta de l'assemblea. I cada any ens preguntem: com pot ser que d'entre 500-600 socis, sempre siguem els mateixos que venim aquí?

Aquest mateix plantejament, ja preocupant per si mateix, traspassat a les seccions on el jovent es converteix en majoria, fa que qüestionem any darrera any la continuïtat d'aquesta nostra i estimada "Colla".

Hi ha alguna explicació al fet que aquest estiu hàgim estat tres o quatre els monitors responsables d'una trentena de nens i nenes, mentre que en èpoques no tan llunyanes podíem reunir equips col·laboradors de 10-12 joves per treballar en torns de 50 participants?

Sabem per què a les reunions de la junta d'aquests darrers temps només hi assistien tres o quatre persones?

Algú ens podria dir per què només eren dos els encarregats de muntar els autocars per poder anar a esquiar?

Per què una secció com la Jove, estrenada aquest any amb unes expectatives inicials insospitades, à la segona sortida deixen d'assistir-hi gairebé la meitat dels presumibles interessats?

Des d'aquí volem demanar ajuda. Aquesta gent de 14-18 anys que us heu integrat tan bé a la Secció Jove, no us quedeu impassibles davant d'aquest fet. Feu un cop de cap i ajudeu-nos a corregir la manca de personal. No en fem prou amb la gent que voluntàriament ve quan pot. Necessitem —i us convé— que agafeu compromís. No ho feu per a nosaltres, vosaltres podeu construir-vos un futur millor!

Els que fa anys que hi som encara no hem trobat una generació ferma amb ganes d'entomar el relleu. En casos puntuals (campaments, Secció Jove, Festa Literària ...) sorgeixen persones amb qui pots comptar per una determinada activitat. Però el relleu continua sense arribar. És la mort anunciada de "la Colla"? Esperem que no!

Carles Busquets i Cabarrocas

Cassà de la Selva, 30 d'octubre de 1992

DRECERA

L'INICI D'UNA REMODELACIÓ NECESSÀRIA

Amb la celebració de la vint-i-sisena edició de la Festa Literària de la Colla l'any passat encetàvem una nova trajectòria dels premis literaris que sorgia fruit de diferents xerrades entre els membres de la junta de l'entitat per trobar la línia adequada que servís per al futur d'aquest certamen.

Ja han passat uns mesos i quan tenim ben a prop la Festa número 27 no es pot pas dir que s'hagi trobat la pedra filosofal que transformi en un gran èxit aquests premis, però a ben segur que s'està en el camí d'aconseguir que el prestigi que havia assolit el premi La Colla de narració tingui un digne seguidor amb el premi Cercamón per a autors menors de 18 anys.

La Festa de l'any passat va canviar d'estil, d'escenari i també de protagonistes. Per primer cop en molts anys l'àpat de germanor que servia de marc es va substituir per un acte més íntim i potser fins i tot més acadèmic en el qual la literatura i els premis van tenir el protagonisme que es mereixien. La Festa es va fer a la sala municipal d'exposicions "l'Estació". Un local reduït —té una capacitat màxima de 120 persones— pels nombrosos assistents a l'acte, però això va contribuir també a donar més caliu a aquesta jornada.

No hi va haver sopar però es va comptar amb un exquisit aperitiu. Un recital de poesia a càrrec de Núria Candela que en poc menys d'una hora va fer un ampli repàs d'algunes de les obres més conegudes de la poètica catalana. La versatilitat i l'entusiasme d'aquesta moderna trobadora va fer recordar alguns dels fragments més coneguts de la nostra literatura i en va desvetllar alguns de més amagats que Candela va saber transmetre amb una gran emoció a tots els assistents.

La Festa va continuar després amb les lectures dels diversos veredictes dels jurats, que van tenir l'esquema que estava previst, amb els premis de literatura infantil que porten el nom de Manuel Tolosà i Surroca i el de literatura juvenil, Cercamón. Aquest premi va anar a mans d'una alumna de l'Institut de Cassà, l'Eva Romo que en la seva narració, publicada posteriorment al diari EL PUNT, va tractar

un tema ben jove i actual com el de la influència de la informàtica i la robòtica en la nostra societat.

L'altre premi important de la nit va ser el premi Joan Xirgo, atorgat a una tasca o treball en favor i defensa de les Gavarres. En aquest cas el premi va servir per distingir un estudi sobre les masies de la nostra serralada. Aquest premi, tots ho recordem, va atorgar-se amb una certa polèmica interna pel fet que coincidia amb la denúncia de diferents atemptats contra l'equilibri natural de les Gavarres amb unes extraccions salvatges al terme municipal de Cassà. En les setmanes posteriors a l'atorgament del premi es van fer sentir diferents veus que van discutir si la Colla podia estar d'acord a atorgar un premi quan les administracions havien assistit impassibles a aquest greuge contra la serralada. L'actitud de la Colla va ser la de diferenciar un tema de l'altre i va ajuntar la denúncia d'aquest fet delictiu amb l'atorgament dels premis Joan Xirgo. Contradicció? incoherència de criteris? El debat podria fer-se etern però en tot cas, la renúncia a donar el premi en favor de les Gavarres difícilment hagués compensat la malvestat feta per les màquines excavadores i potser hagués comportat que a hores d'ara estiguéssim parlant d'un premi ja desaparegut.

Sigui com sigui aquest any tornarem a tenir Festa Literària, diferent a la de l'any passat, ja ho veurem, i amb un esperit jove i de renovació que ha de ser el principal estímul a l'hora de mantenir-la. A part dels premis literaris que van dirigits a joves escriptors, aquest any el premi Família Pasqual, que s'atorga cada dos anys, també ha modificat les seves bases per dirigir-se a la joventut. Només cal tenir constància en aquesta línia i esperar els fruits que no són altres que els de promoure l'amor a la nostra llengua, al nostre país i a la nostra cultura i història. I també confiar una mica que d'aquí a uns anys potser els premis de la Colla ens permetran constatar amb orgull que la feina de promoció d'aquests premis ha servit per formar uns grans homes i dones que serveixin el nostre país.

JCC

 LA SELVA[®]
JOAQUIM ALBERTÍ, S.A.

SETMANA SANTA A CAN CABALLÉ (ESTANYOL)

El dilluns vam sortir de Cassà. Quan vam arribar a la casa els monitors ens van cridar per anar a les habitacions i vàrem fer el llit. Després vam dinar i vam fer jocs. Al vespre després de sopar vam anar a buscar la llanterna i vàrem fer jocs de nit.

El dimarts ens vam despertar i ens vam rentar la cara, ens vam posar la roba i vam anar a esmorzar. Al vespre vam fer una vetllada d'anuncis, que en Sacot va filmar, i el joc del "Dicciopinta".

Els dimecres ens vàrem aixecar molt tard. Ens vam rentar la cara i ens vam posar roba molt còmoda per anar a caminar. Vam anar cap a Bescanó, però a mig camí se'ns va posar a ploure. Quan vam ser allà vam demanar si ens deixaven anar al pavelló per no mullar-nos. A la tarda vam tornar cap a la casa de colònies i se'ns va posar a ploure un altre cop, però vam arribar sans i estalvis. Ens vam dutxar, vam sopar i cap a fer jocs i després a dormir.

El dijous 16 d'abril, quan ens vam aixecar, vam començar a preparar les motxilles per tornar cap a casa, després d'haver passat quatre dies a Estanyol.

PAULA i ANNA

CAMPAMENTS D'ESTIU AL MOLÍ DE L'OLIVET

Una vegada més van ser els Prats del Molí de l'Olivet, a Maçanet de Cabrenys, el lloc escollit per acampar amb la mainada de la Colla, entre el 25 de juliol i el 9 d'agost, coincidint plenament amb les jornades dels Jocs Olímpics.

Es van organitzar dos torns: un per als grans, entre els 11 i 14 anys, i un altre per als petits, entre 7 i 10 anys.

El primer grup va estar format per trenta nois i noies. Tot el campament va girar a l'entorn d'una "màquina del temps" que cada dia ens transportava a una època del passat; per a cadascuna es preparaven jocs i activitats relacionades amb l'època. Potser cal destacar la dels nòmades perquè incloïa un bivac a l'ermita del Fau. Era una nit fantàstica per gaudir del firmament, i es van poder posar en pràctica els coneixements apresos a la diada egípcia. L'endemà es va continuar la sortida carenejant fins al cim de l'anomenat Castell del Bac Grillera —de castell no en queda ni una engruna—, des d'on es podia fer una magnífica lliçó de geografia: Mare de Déu del Mont, Bassegoda, Canigó, Costuges, Les Salines... Una altra jornada destacable va ser la grega. Precisament

Ribalta

Ribalta - Rocas, S.A.

La confiança de la vostra instal·lació

Podeu pagar a la vostra comoditat amb el servei de Credicompra

INSTAL·LACIONS I VENDES

C/ Barraquetes, 20 - Tel. 46.08.02 - CASSÀ DE LA SELVA

CALEFACCIÓ I AIRE FRED

Roca

Buderus

MARSOL

Instal·lació per sistema de terra Radiant o Radiadors. Calderes de combustible sòlid, líquid o gas.

Instal·lació de Panells Solars per a aigua calenta o calefacció.

Garantim les nostres instal·lacions.

Confii en nosaltres. Tenim experiència

CAMPAMENTS D'ESTIU

— MOLÍ DE L'OLIVET - MAÇANET DE CABRENYS

El torn dels grans en el cim del Bac Guillera

Olimpiades a l'antiga Grècia

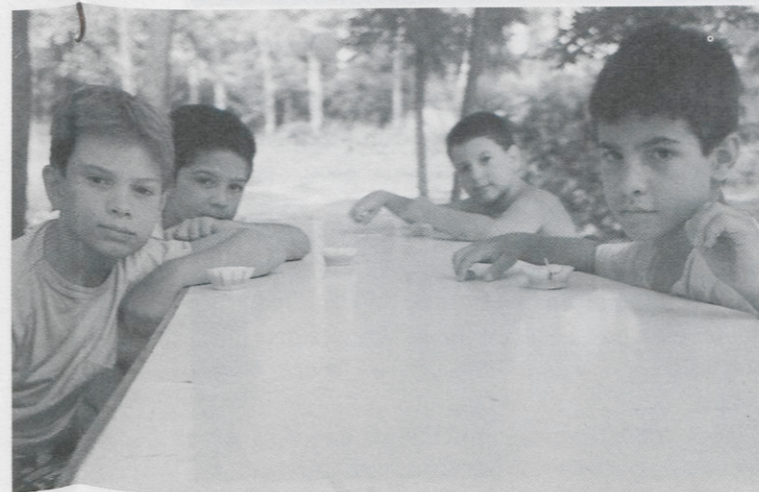
Tota la colla dels petits amb en Superman i tot.

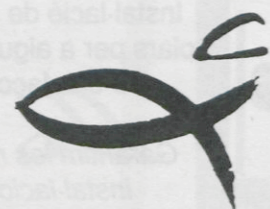
La baldufa: prova olímpica.

perquè coincidíem amb l'any olímpic de Barcelona, vam voler recordar els orígens de l'olimpisme a l'antiga Grècia: al matí es van organitzar competicions amb els jocs amb què gaudien els infants grecs: baldufes, bales o borilles, ossets ... i a la tarda amb les clàssiques proves d'atletisme.

El segon grup va estar format per vint nens i nenes, molts dels quals era la primera vegada que hi participaven. Les activitats solen ser molt més tranquil·les que en el primer torn. També van sortir d'excursió, i aquests van anar a la font del Carme. El fet més negatiu de l'acampada va ser el xàfec que ens va caure el diumenge al matí quan estàvem esperant els pares, que va fer que tothom anés marxant a mesura que s'arribava al campament. Malgrat tot, a migdia va tornar a lluir el sol i ens va permetre desmuntar el campament amb normalitat.

En el segon torn les activitats solen ser molt més tranquil·les. Tot fent l'espelma.

Caixa de Girona

Oficina a CASSÀ DE LA SELVA: Carrer Major, 15 - Telèfon 46 10 49

Armeria CASSÀ

ARMERIA - ESPORTS

Carrer Mel, 11 - Apart. Correus núm. 29
Tel. 46 11 43 - Tel. part. 46 02 58

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

PELS CAMINS DELS TRABUCAIRES

L'aventura començà el dissabte 21 de desembre a les vuit del matí, però aquesta vegada sense que caigués cap gota. Amb els cotxes ben carregats vam fer camí cap a Sadernes. Un cop allí vam decidir enfilar-nos cap a la cova del Bisbe, de 51 m de fondària. Des d'allà vam poder veure el castell S'Espasa, on havíem pujat feia tres setmanes.

Després d'un bon esmorzar a la cova, vam baixar i ens encaminàrem al que seria el camp base: un prat a cinc minuts del refugi de Sant Aniol.

Mentre en Carles i en Pere intentaven fer una foguera, la resta de la gent va anar a Sant Aniol, un refugi abandonat amb la seva pròpia ermita —que per cert, està bastant ben conservada—. En tornar vam poder observar que en Carles i en Pere, amb penes i treballs, havien aconseguit una meravellosa foguera. Al voltant d'aquest foc vam fer un dinar tirant cap a sopar, a dos quarts de vuit.

Després de fer uns quants jocs, vam anar a dormir, però no vam poder a causa d'unes sorolloses rialletes que provenien d'una tenda d' "animals". La nit va ser molt freda i no ens va deixar dormir gaire bé, tampoc.

L'endemà al matí ens vam aixecar a les vuit, i després d'esmorzar ens vam dirigir cap a una masia abandonada, passant per Sant Aniol, anomenada can Barrufa (que no té res a veure amb el barrufets blaus). Allí vam trobar un noi de Barcelona que es deia Oriol, el qual ens va acompanyar durant tot el camí.

Després de buscar i rebuscar el bon camí, vàrem haver de passar per esbarzers, pedreres (on la gent va quedar amb el cul content), llocs on vam haver de grimpar ... per arribar al salt de la Capa, un salt d'aigua d'uns cinc metres. En aquest lloc vam fer un àpat i les corresponents fotografies del grup.

Seguidament vam començar a pujar cap amunt per dins d'un bosc on el camí no era molt visible. Immediatament després, nou persones vam haver de grimpar i passar una paret de 5 metres que deuria fer uns vuitanta graus d'inclinació i amb molt poc lloc per posar els peus. Per tornar a enganxar el camí vam haver de realitzar un pas d'espatlles de 5 metres. Això consisteix en què una persona des de baix ha d'aguantar amb les espatlles els peus de la gent que baixa penjada, i després els deixa anar a terra.

L'antic monestir benedictí de Sant Aniol d'Aguja

Un cop trobat el bon camí vam dirigir-nos cap a la cova dels Trabucaires, situada a dalt de tot d'un precipici. Després pensàvem fer camí cap a la "Tuta del Mort", però no va haver-hi temps per anar-hi.

Caminant, caminant vam arribar a una extensa fageda, la qual vam haver de baixar de culs. Després vam trobar uns prats molt bonics anomenats els prats de Can Quel. Des d'allà vam fer camí cap a Sant Aniol durant dues hores llargues. Amb tot això se'ns va fer fosc i encara havíem de tornar als cotxes.

Com que era de nit, anant cap als cotxes més d'un es va ficar de peus a l'aigua dels rius que havíem de travessar.

NÚRIA PAU — MARC VALLÈS

Francisco Oller, S. A.

Fàbrica de taps per a xampany

Carrer Clot, 13 - Telèfon 46 03 50

CASSÀ DE LA SELVA

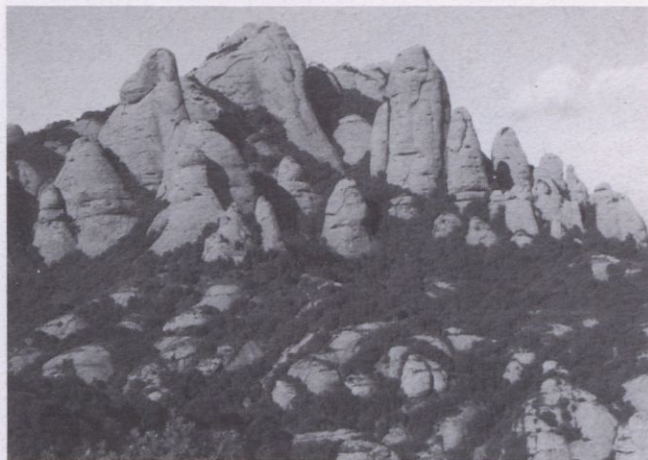
LA MORENETA, LES ESCALES I ALTRES HISTÒRIES

Tot va començar el dissabte dia 8 de febrer, quan amb les motxil·les plenes ens vam dirigir cap a Montserrat. En arribar allà ens instal·làrem a les cel·les, que no estaven del tot malament. Després vam anar a veure la Moreneta i com sempre vam ser l'atracció número 1 de la fila, ja que no vam poder estar-nos de fer una mica el boig. També, com és tradició, vam anar a sentir els escolanets.

En sortir del monestir ens proveïrem de menjar i vam començar a pujar la muntanya. El problema va ser que el camí era fet d'escales i vam acabar pujant de quatre grapes, perquè les nostres cames no donaven per a més. Ens vam instal·lar i després de dinar vam començar a escalar la paret, però va arribar un moment que el vent es va girar contra nosaltres i vam haver de tornar a baixar.

A la nit, després de sopar i menjar una sopa boníssima, que havien preparat les monitores, vàrem anar a dormir. No és que ens adormíssim de seguida, però no vam tardar gaire perquè estàvem esgotats.

L'endemà al matí vam fer una excursió cap a Sant Jeroni, una ermita que es troba solitària entre muntanyes. Pel camí, un caminet de pujada, vam poder admirar el monestir des de dalt la muntanya i vam passar molta estona observant les formes de les muntanyes i endevinant els seus noms. En

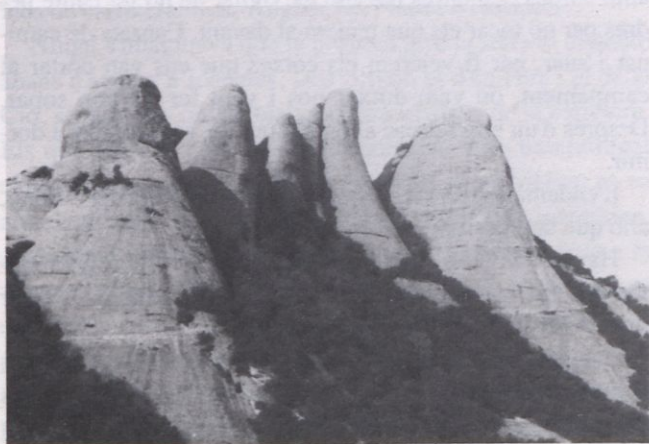

Zona de Sant Benet i Trinitats

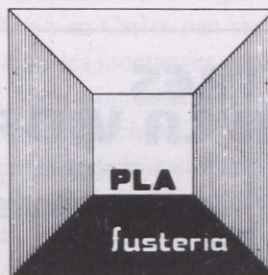
vam veure de totes formes: "La panxa del bisbe", "La prenyada"... i vam baixar per llocs per on t'hi podies trencar la closca, però finalment, després de fer una llarga volta per mig de muntanyes, vam trobar les famoses escales que el dia abans ens havien fet suar tant i fins i tot, per tenir un record, vam parar-nos a tirar una foto abans d'arribar a la plaça del monestir.

Aquí es va acabar la nostra excursió i ja estem tots preparats per tornar-hi.

EVA BOSCH

Les Magdalenes i el Gorro Frigi

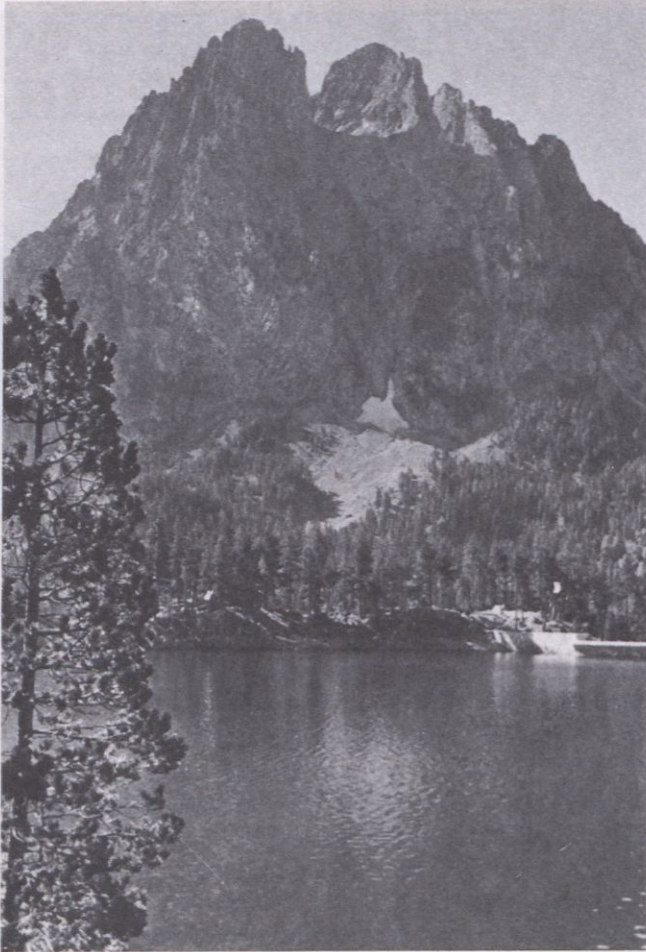

Progrés, 5 - Tel. 46 09 14
17244 CASSÀ DE LA SELVA, (Girona)

DUCFORM, S.A.

FORMULARIS EN PAPER CONTINU PER A ORDINADORS

Polígon Industrial - Carrer Pla de l'Estany, s/n. - Tel. 46 30 50* - Fax 46 31 14 - CASSÀ DE LA SELVA

Els Encantats des del llac de Sant Maurici

FINESTRES PER A TOTA LA VIDA

Fabricades per

COLEC

- Doble vidre
- Diversos punts d'ancoratge.
- Fabricades en PVC
- Totalment inalterable i sense conservació.
- Estructura reforçada en acer.

SISTEMA

KÖMMERLING

Demani informació

(972) 46 14 41

CASSÀ DE LA SELVA
Carretera de Caldes,
km. 0'830

D'AVENTURA PEL PALLARS

Era divendres a la tarda. Ja havia preparat la motxilla i amb molta impaciència esperava que em vinguessin a buscar per dirigir-nos cap a Espot. Nosaltres érem el segon grup; el primer ja havia marxat i el tercer ho faria més tard.

Quan ells van arribar, començarem el trajecte cap a l'aventurós cap de setmana en el qual havíem de pujar una gran muntanya, els Encantats, i fer ràfting a la Noguera Pallaresa. Al cap de cinc llargues hores de marejos, vòmits (en el meu cas), parades, les cançons del Sr. Carles i les frenades de la Sra. Ció, vam arribar a Espot. I, quan arribà el tercer grup, anàrem tots a dormir.

De bon matí vam marxar cap al Parc Nacional d'Aigües-tortes, ens aturàrem al Llac de Sant Maurici i allí, al davant mateix, ens esperava la nostra muntanya.

Tot xino-xano empenquèrem el camí molt animats pel bon temps. Al cap d'unes quantes hores de contemplar preciosos paisatges, arribàrem a un tram del camí on havíem d'escalar. Jo estava una mica espantada ja que era un lloc força alt i t'havies d'agafar d'allà on podies. Finalment aconseguírem pujar al cim conjuntament amb dos asturians que ens van acompanyar durant tot el trajecte i amb l'excepció de dos monitors per als quals això d'escalar no és el seu do.

Per tornar a baix vam passar per l'altre costat de la muntanya i va ser més complicat. En un tros havíem de baixar amb cordes i en altres havíem de vigilar de no fer caure pedres per no tocar els que teníem al davant. Cansats de caminar i suar, per fi veiérem els cotxes que ens van portar al campament, on vam dutxar-nos i vam fer un bon sopar. Després d'un bon refresc al bar de la vila, anàrem tots a dormir.

L'endemà plegàrem les tendes i marxàrem a fer ràfting, allò que tant desitjàvem.

Havíem de fer el que ens deia el monitor i la regla fonamental era que havíem de remar tots coordinats. Va ser molt divertit i molt emocionant.

En acabar vam dutxar-nos i ens encaminàrem cap a casa, però ens vam aturar a mig camí per celebrar el meravellós cap de setmana que havíem passat.

NEUS TORRENTÓ — MARIA TORRENTÓ

PLANXISTERIA i PINTURA

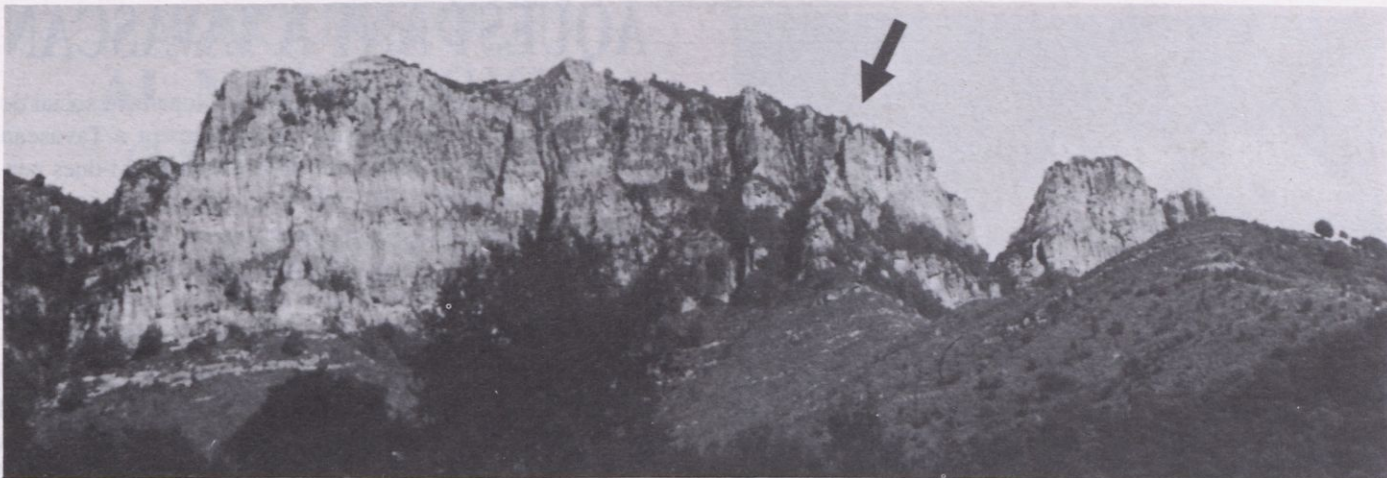
FRANCESC

C/. Ferrocarril, 50

Telèfons: Taller 46 18 79 - Part. 46 0397

CASSÀ DE LA SELVA

(Girona)

El Puigsacalm. La fletxa indica el camí dels ganxos.

ASCENSIÓ AL PUIGSACALM

Tot va començar el dissabte 21 de novembre al passeig de Vilaret de Cassà de la Selva.

Eren dos quarts de cinc de la tarda quan aquest deshabetat s'omplí de vuit motxil·les. Poc temps després ja érem dins dels cotxes disposats a emprendre una nova aventura al Puigsacalm, prop de la Vall d'en Bas, que duraria fins al diumenge al vespre.

A mesura que passaven els minuts transcorria un tros més de carretera: Salt, Anglès, les Planes d'Hostoles...

Ningú s'imaginava que la primera proesa seria el dissabte abans d'arribar a Joanetes. Dos cotxes, el d'en Pere i el de la Ció, seguien les ratlles blanques inacabables de la carretera. Els que anàvem amb en Pere esperàvem amb tranquil·litat el segon cotxe, el de la Ció. Però aquella tranquil·litat es va anar convertint en nerviosisme en veure que no apareixien. Així doncs, un altre cop direcció cap a Cassà vam anar a la recerca del cotxe "incògnita". Va ser al cap d'un minut quan ens vàrem creuar. Imagineu-vos quin show. Després de tornar-nos a trobar i resituar-nos vam arribar a Joanetes, lloc on dormiríem. El que havia fet retardar la Ció i companyia havia estat un accidentat atropellament d'un conill de bosc.

Ens vam instal·lar i de seguida vam començar a preparar-ho tot pel sopar.

El conill, després d'una hora, més o menys, havia quedat pelat! i a punt per menjar. Però tot i així vam decidir deixar reposar la carn i menjar-nos-el un altre dia.

Un cop l'estómac va ser ple vam marxar cap a dormir. A dos quarts de vuit sonava el despertador i després d'algunes mandres i d'un bon esmorzar sortirem en direcció al Puigsacalm. Llavors era un quart de nou; el sol escalfava i poc temps després tots ens havíem tret el jersei de sobre i alguna gota de suor ens queia per la cara i es perdia pel coll. De tant en tant, mentre pujàvem la muntanya feiem un petit descans. Quan ja portàvem una bona estona trepitjant l'herba i les fulles seques dels arbres van arribar al canal dels

ganxos. Com ja ho diu el nom, consistia en pujar un tall de muntanya una mica empinat en el qual hi havia una mica de barana i uns ganxos de ferro en els quals t'hi podies agafar i t'ajudaven a enfilar-te i ascendir la muntanya més fàcilment. Poc després i un cop passat aquell tram, veiérem la verdor d'un prat; aquella verdor a la qual et vénen ganes de llençar-te al damunt i començar a fer tombarelles sense parar fins acabar rebentat. Al fons, la imatge d'una ermita, la de Santa Magdalena del Mont, feia un paisatge preciós juntament amb el massís del Canigó. Vam restar-hi una estona més i en Pere i en Carles van ser uns grans mestres en mostrar-nos totes les muntanyes que es divisaven des de l'ermita estant. Vam emprendre la marxa fins arribar al Puigsacalm. Havíem fet el cim. En una llibreta que hi havia a dalt vam deixar anotada la nostra arribada i altra vegada cap avall.

Aquest cop vam baixar pel cantó contrari d'on veníem. El verd i el groc amb algun altre color brollant entremig d'aquests dos formaven un prat enorme i inacabable que vàrem haver de travessar per seguir el nostre trajecte. Passat un ramat de vaques i una masia vam començar a collir troncs per encendre el foc amb què faríem la carn. Però no només vam collir troncs, no, no, també vam collir una "tifarada" de vaca. Sí, sí, ja no es necessita "pat-fuego" per encendre el foc; ja tenim la nova revolució! Vam arribar a una petita esplanada i, efectivament, el foc es va encendre de seguida. Si va ser la "tifarada" que va fer efecte no ho sé. Després d'un bon tiberi vam prosseguir amb el propòsit d'arribar a Sant Privat d'en Bas, on hi havia el cotxe d'en Pere que ens duria un altre cop a Joanetes. Un petit accident al peu de la Ció va fer que ens retardéssim una mica però tot i així vam arribar bé. Des de Sant Privat fins a Joanetes anàrem tots vuit dins del cotxe. Va ser divertidíssim. Finalment, en arribar, vam recollir les motxil·les i altre cop cap a Cassà. L'aventura va acabar a les vuit del diumenge al passeig de Vilaret.

MIREIA VALLÈS

DRECERA

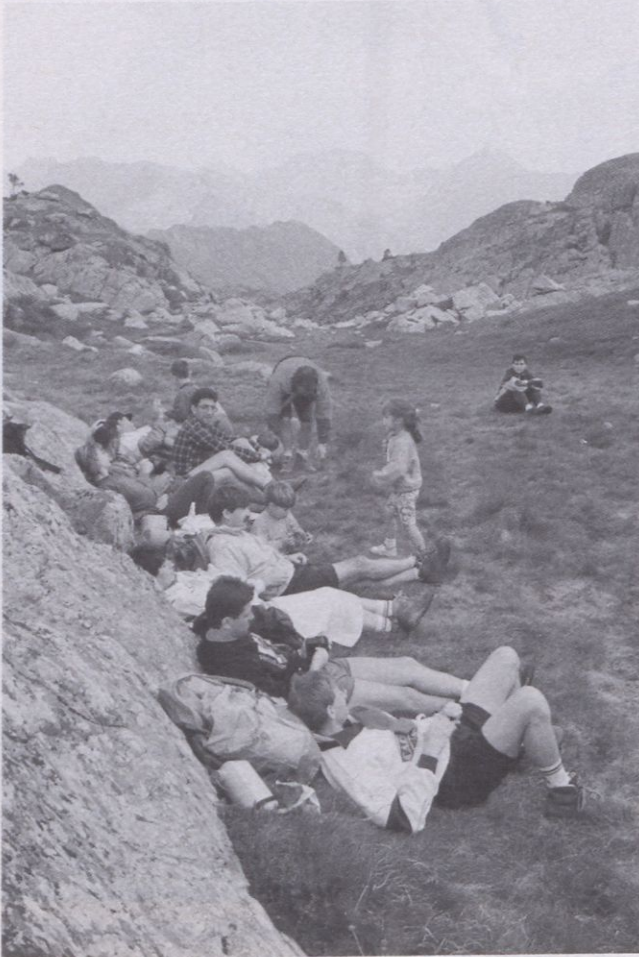
AQUEST ANY A TAVASCAN

Entre l'11 i el 15 d'agost es va fer el campament social de "la Colla" a la Vall de Cardós, concretament a Tavascan —Pallars Sobirà. El grup estava format per vint-i-dues persones: catorze adults i vuit menors de vuit anys. Per primera vegada en la història dels campaments socials es va haver d'acampar en un càmping, davant la negativa dels propietaris a deixar acampar en els llocs clàssics; la nostra intenció era fer el campament als plans de Boavi. Aquest és un fet que ja venim constatant d'un temps cap aquí, fruit de la massificació de la muntanya. Com diu la dita: "Pagarem justos per pecadors".

Tot i haver de fer càmping, aquest era molt petit i amb poca gent, en un lloc molt bonic i de difícil accés per una pista forestal.

Les sortides van ser diverses segons els grups que es formaven. El primer dia uns van fer la Pica d'Estats pel pla de Boet, mentre els altres feien turisme per la vall de Cardós, Esterri de Cardós, pla de Nègua —molt recomanable—, Llavorsí.

El segon dia vam caminar tots des de l'estany de Naorte fins al de Certescan —estany més gran del Pirineu—. I el tercer dia un nombrós grup va fer el cim del Mont-roig (2.864 m), després de caminar unes quatre hores per un paratge preciós i arribar al cim per gaudir d'una magnífica panoràmica del Pirineu. Mentre, l'altre grup va passar el dia a la Pleta Palomera, des d'on es veia perfectament el Mont-roig, per esperar el grup que arribés del cim. L'endemà es va aprofitar el dia per desmuntar el campament i tornar cap a Cassà.

També va haver-hi un moment per al repós.

Vall de Cardós amunt, més enllà de Tavascan, es troba una important regió lacustre. És aquí on podem admirar el llac de Certescans (2.262 m), un dels més importants del Pirineu.

EXCURSIÓ AL MONT-ROIG (2.848 m - 2.864 m)

Fa dies, massa dies per recordar-ho tot, però malgrat el temps passat el que no oblidaré mai és la bellesa del camí d'aproximació a aquest cim.

Ens vam llevar d'hora, temps de preparar les coses, menjar una mica i... els dos cotxes s'enfilaven per aquelles intrantsibles pistes amb la mateixa facilitat que ho faria un tot terreny. Després d'una mitja hora de sacsejades vàrem arribar al lloc des d'on iniciaríem la caminada.

Ens vam endinsar en un espès bosc on l'aigua corria per tots costats i vàrem seguir el camí fins arribar en un prat anomenat Pleta Palomera. El camí anava guanyant alçada lentament i això ens permetia gaudir d'un paisatge meravellós. Travessant les diverses pletes que anàvem trobant vam anar pujant pel costat d'un torrent fins arribar al final d'un circ rocós.

Vam continuar pujant pel costat d'un salt d'aigua fins a un estany on vàrem parar una estona per recuperar energies.

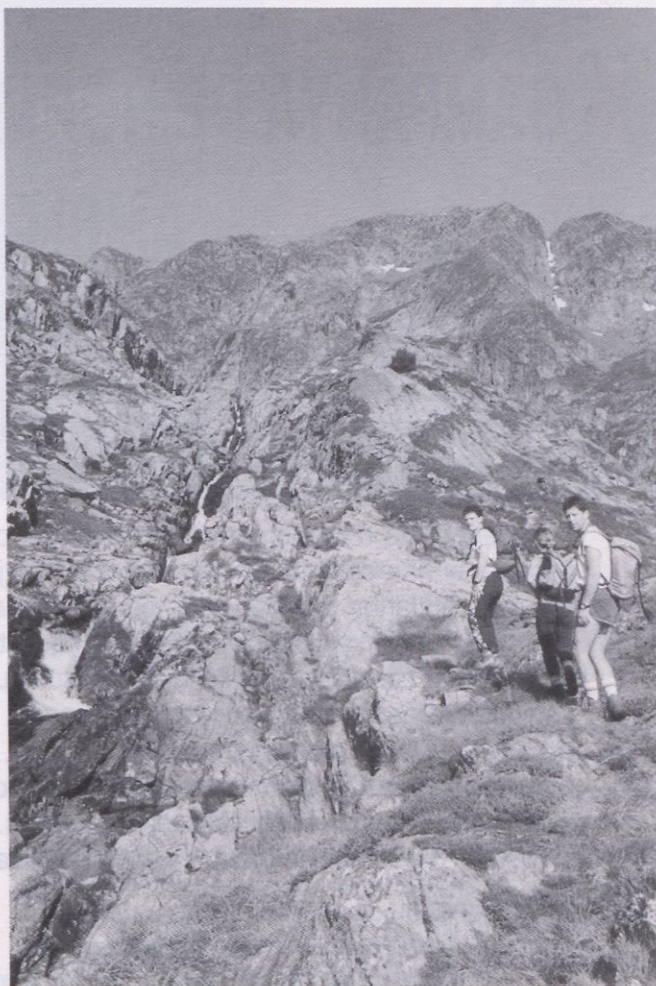
Tot seguit arribem al refugi-bivac de Mont-roig i travessam el torrent i una zona d'estanys i aiguamolls tot cercant les primeres rampes fortes de pujada al cim. El camí es fa més dur i la forta pujada i el fort sol ens obligaven sovint a parar uns instants per recuperar l'alè. Trobem les primeres congestes de neu i una gran tartera que ens portarà fins a dalt a la cresta. Seguint-la, amb una mica de grimpada inclosa, arribem a dalt d'un dels cims del Mont-roig, ja que aquesta muntanya la formen dos cims ben diferenciats separats per una fonda bretxa.

Descansem una bona estona tot contemplant l'impressionant espectacle que ens envolta, fem les fotografies de rigor i un cop recuperats de l'esforç ens preparam per a la baixada.

Aquesta és bastant ràpida. La tartera, a trossos, la baixem corrent, enfilem el canal pel qual hem pujat i en pocs minuts ens trobem a baix els estanys.

Fem un tros de dreuera que ens portarà a l'estany on hem esmorzat i d'ací a baix al circ rocós.

Només ens quedarà anar baixant pel mateix paisatge del

Pujant al Mont-Roig.

Al fons es veuen les dues puntes cimeres 2.848 i 2.864 m.

matí fins arribar als cotxes, on ens esperen els companys amb la mainada.

Enrera queda el bon record d'una bonica excursió. Per arribar al campament encara queda una mitja hora de sacsejades.

JOSEP JOVANET

Mobles

Decoració

NOU AMBIENT

C. Marina, 117 - Telèfon 46 17 36

17244 CASSÀ DE LA SELVA

CAMPANYA DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

ÀMBIT ESPORTIU

Els clubs i les entitats esportives són avui part essencial del moviment associatiu del nostre país. A tots els pobles i ciutats, cada cop són més els nois, joves i persones de totes les edats que se senten atrets i motivats pel fenomen esportiu, pel món de l'esport.

Els més joves són els qui, ja des de l'escola i amb tota normalitat, s'estan formant en català. I els més joves són, també, els practicants més nombrosos de l'esport, els usuaris majoritaris de les diverses instal·lacions esportives.

A aquest clima d'avenç en la normalitat del català en l'àmbit esportiu hi han contribuït notablement els mitjans de comunicació de titularitat pública, com també nombroses iniciatives privades i de l'Administració. Gràcies a aquest treball compartit s'ha anat consolidant el llenguatge esportiu català i el seu ús entre professionals i practicants de l'esport.

Amb la finalitat de potenciar aquesta situació, el Consorci per a la Normalització Lingüística endegarà una campanya adreçada a les entitats o associacions esportives. Les tres fases en què es constituïria la proposta de normalització són:

1) Fase inicial

- * Catalanitzar **el nom oficial**
- * Catalanitzar **la retolació exterior i interior**

2) Fase intermèdia

- * Catalanitzar **la publicitat**
- * Catalanitzar **els mitjans de comunicació**

3) Fase final

- * Catalanitzar **la relació amb socis i usuaris**
- * Catalanitzar **la gestió administrativa i documental**

Aquest procés és ben simple. Implica senzillament l'ús del català en totes les activitats de l'entitat i en totes les seves comunicacions internes i externes. Perquè en català hi guanyem tots.

Demaneu-nos més informació!

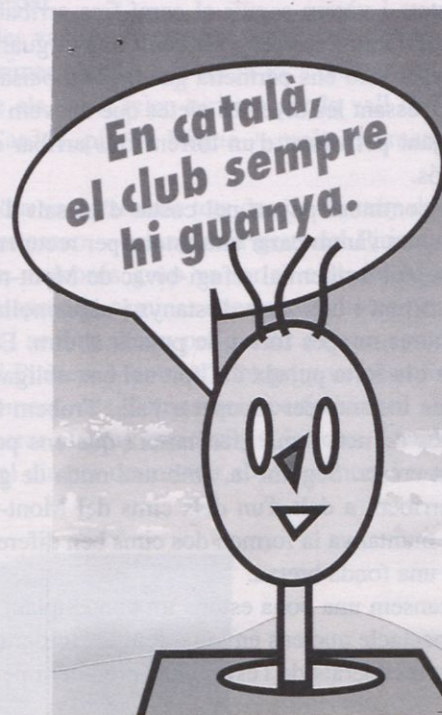

CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

SERVEI DE CATALÀ — Rambla Onze de Setembre, s/n

Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 — Telèfon 46 00 05 — Fax 46 20 21

CASSÀ DE LA SELVA

Port de la Picada (2.500 m).
Canvi de la Vall de Benasque a la Val d'Aran

L'Artiga de Lin a la Val d'Aran.
Al fons el Coll de Toro.

AMB BICICLETA PEL PIRINEU CENTRAL

Un satèl.lit artificial transfigura la constel.lació del Cigne i els sacs de dormir humitegen en la fosca i plàcida nit d'estiu. Les veus remoregen neguits transcendents. Hi ha qui s'allunya d'aquí en la seva pau més retrobada de l'any. La volta s'acluca, viva i espurnejant, com si allà tot fos desfici de festa, orgia de creació. Les bicicletes, molt a prop perquè sí, ja fa estona que tanquen aquest clos de pessebre amb l'anunciació de la nostra existència petita i immensa alhora. Tornen el Gran Agost i les Gallinetes, els qui no haurien d'haver marxat encara. El silenci es fa consens fins que de nou apareix, intrusa, la minúscula i mòbil andròmina, deixalla sobrerera d'aquest final de segle incert. Lluny, uns llampecs sords ens recorden que dormim sense sostre.

* * * *

Ara ja volten els pedals, més de pressa que les rodes. El poblet fosc i humil dorm les hores més estàtiques d'aquesta nit petita d'agost. Tot queda enrera: la finestra que acaba d'apagar el llum, la portalada mig oberta deixant escapar

el baf entresuat del bestiar i l'olor del primer foc que crema la llenya pobra d'aquests verals altius. El naixement del nou dia dibuixa ombres que la imaginació torna irreal. De mica en mica anem amunt. Amb el blau i els verds tan vius, el cos gastat per un patiment trobat se'ns revifa i veu el coll a tocar. Només unes hores i tot ja s'haurà fos. A l'altra banda d'aquest vessant, plens de riquesa ens escolarem cap al baix fins perdre'ns en la multitud.

* * * *

Carles, Eloi, Xavier, Joan, Quim i Pere. Per les terres altes de l'Aragó, allà a la ratlla; pels mullencs d'Aigües Tortes travessant furtivament el parc turístic que il.lusiona la nostra contradictòria i mala consciència industrial; pels pobles solitaris i acabats, diuen, per no haver-se adaptat als nous temps... Tancant el cercle una vegada més. Segurs d'obrir de nou una altra anella.

ESTIU'92
JOAN PINSACH

PRIMERA ETAPA: Benasque - Salardú

Benasque - Port de la Picada - Artiga de Lin - Güells del Jueu - Font del Grasillum - Pla Batallé - Viella - Salardú.
Velocitat mitjana: 8'9 km/h
Velocitat màxima: 50'7 km/h
Temps efectiu de pedalada: 4 h 59 min.

SEGONA ETAPA: Salardú - Espot

Salardú - Bagargue - Pla Beret - Montgarri - Alós d'Isil - Gil - Isavarre - Sorpe - València d'Aneu - Son del Pi - Jou - Estais - Espot.
Velocitat mitjana: 12'4 km/k
Velocitat màxima: 47'8 km/h
Distància: 63 kms
Temps efectiu de pedalada: 5 h

TERCERA ETAPA: Espot - Castanesa

Espot - Llac de Sant Maurici - Portarró d'Espot - Vall de Sant Nicolau (Aigües Tortes) - Barruera - Vilaller - Montanuy - Castanesa.
Velocitat mitjana: 9'7 km/h
Velocitat màxima: 49'2 km/h
Distància: 69 kms
Temps efectiu de pedalada: 7 h

QUARTA ETAPA: Castanesa - Benasque.

Castanesa - Fontxanina - Bordes de Llanadobarre - Coll de Basibé - Ampriu - Cerler - Benasque.
Velocitat mitjana: 8'9 km/h
Velocitat màxima: 54'6 km/h
Distància: 33'5 kms
Temps efectiu de pedalada: 3 h 45 min

PER TERRES DE QUART I LLAMBILLES

La XV Travessada de les Gavarres té el punt de sortida a Quart, a la zona nord-occidental del massís. El seu recorregut va vorejant de primer la zona de contacte entre el pla i la muntanya passant per Erols i el petit nucli de Llambilles. Seguint llavors la vall del Bugantó, s'endinsa de ple pel muntanyam gavarrenc tot pujant per la serra dels Bufars i el puig d'en Vinyoles, en territori de Sant Mateu. Es dóna la volta al Montalt i se segueix cap al Castellar de la Selva, des d'on es baixa a la vall del Celrà i per la Creu de Quart s'arriba al punt de partida, tot seguint la serra fins a la plaça de l'església.

Fa tot just dos quarts d'hora que m'he aixecat, segurament faig una cara de son sorprenent i em miro al mirall i veig unes enormes ulleres que gairebé es podria dir que m'arriben a terra. Sense preocupar-me gaire per la meva imatge, em vesteixo i vaig cap al punt de sortida: Quart. Un cop aquí, tot són empentes i trepitjades per intentar aconseguir un bolígraf i un tros de taula per poder inscriure's. No sóc l'única que porto son, no! n'hi ha que a més tenen fred.

Ja és hora, ja és hora de començar la nostra petita aventura per les Gavarres. Gairebé tots comencem amb un pas tranquil, ens ho prenem amb calma i mentre caminem comentem el que vam fer o la pel·lícula d'ahir. N'hi ha però que ja corren (el món, de bojós n'és ple). Fem els primers quilòmetres gaudint del paisatge (compost principalment de pins, roures i alzines). Arribem a Llambilles i al primer control. A partir d'aquí el sol ja actua amb més força i la nostra moral cada vegada va a menys. Moral que s'acaba de destrossar quan veiem aquelles pujades que sembla que no s'hagin d'acabar mai. Però, no! Ens carreguem de força i resignació i au!, amunt. Per fi!, som a dalt de tot de la pujada, al punt més alt de la travessada i des d'allà es pot percebre la tranquil·litat, un aire que ens renova les forces altra vega-

Sant Martí del Castella

da i una vista magnífica. Però una fressa estranya, més aviat desagradable, trenca aquell moment de somni: la gana.

Empesos per aquesta necessitat fem potser els quilòmetres més ràpid de tots fins al segon i últim control on ens donen entrepans i beguda.

Aquí el camí es va fent més lleuger i agradable i és clar ens trobem amb les baixades. Baixades que ens porten altra vegada cap a Quart, al punt de sortida.

No som els primers en arribar, fet que no ens sorprèn gens perquè ens hem quedat distrets més d'una vegada; ara bolets, després fulles, i arbres, i pedres... Bé, un cop som a l'arribada bevem com uns desesperats per tal de satisfer la set que ja feia estona que arrossegàvem.

Després de tot són els típics comentaris: "Us ha agradat?", "Us heu cansat?". Sí, ens ha agradat i ens hem cansat, però tot s'ho val. Ha estat una experiència interessant i bonica que espero tornar a fer l'any que ve.

LAIA MAGRANS

Vila general de Llambilles

COORDINADOR DIENTRANTS

AJUTAMENT

14. JUNY 2014 DE LA SECVA